

השבוע התקיימה בושינגטון ועידת ארגון AIPAC הפרו-ישראלי. בסמוך, התקיים כנס מיוחד של המשרד לעניינים אסטרטגיים יחד עם ההתיישבות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן למאבק בחרם ובו-לגיטימציה. בתמונה - הקהל הרב שהגיע לכנס [עמ' 2]

השקדיה פורחת בהר חברון

8

אהבה זה כל הסיפור

6

עוזי כוכבא

4

הרב אבנר בן יוסף

רב קהילת "שבות אריאל" ו"יהושע בן נון" ועמותת "יחד באריאל"

על הפרשה - ויקהל-פקודי

נחו של כלל ישראל

זוג לשבת קודש, ואין ביכולתו להגיע להארת השבת וקדושתה. ורק כאשר יהודים מתכנסים יחד באחדות הלבבות ומתחברים לכלל ישראל, על ידי כך יכולים להגיע לדרגת בן זוג לשבת קודש ולקבל את כל האורות של השבת.

גם המשכן קשור לכלל ישראל, כי המשכן נבנה מכוחו של כלל ישראל. בני ישראל השתתפו כולם בתרומתם למשכן, כאשר כל אחד נתן מחצית השקל, ועל ידי כך המשכן כולל את כלל ישראל, ומשום שבניית המשכן נעשתה על ידי כלל ישראל ומכוח האחדות שבעם ישראל,

בפרשתנו אנו עוסקים בשתי מצוות חשובות ומיוחדות הקשורות אחת לשנייה - מצוות השבת ומעשה המשכן. חז"ל לימדו אותנו שרק על ידי כלל ישראל ניתן יהיה לקיים מצוות אלו במלואן.

מדוע השבת שייכת לכלל ישראל? על כך מסבירים לנו חז"ל על פי דברי המדרש - שלכל יום יש בן זוג ולשבת לא היה בין זוג, לכן, אמר הקב"ה לשבת, שכנסת ישראל היא תהיה בת הזוג שלה. על כן מצוות השבת קשורה לכלל ישראל, כי היחיד במדרגתו אינו מסוגל להוות בן

השבוע התקיים שבארוצות הברית הכנס השנתי של ארגון AIPAC, הארגון הפרו-ישראלי הגדול ביותר בארה"ב. משלחת שיצאה מטעם המשרד לעניינים אסטרטגיים וכללה מספר נציגים ממועצת יש"ע ארגנה שם כנס מיוחד בו הציגו למאות המשתתפים את יהודה, שומרון ובקעת הירדן כפי שמעולם לא ראו. ראש דסק חו"ל של מועצת יש"ע וראש מועצה מקומית אפרת עודד רביבי היה בכנס, ויחד עם שרים, חברי כנסת, סנטורים ואישי ציבור מכובדים אחרים נאם בכנס. השבוע בישעמדה - מה למדו האמריקאים על יהודה ושומרון.

המשך בעמוד הבא >

תחילת השיבת	סיום	תחילת השיבת	סיום
ירושלים	17:03	18:03	18:20
תל אביב	17:23	18:22	18:22
חיפה	17:14	18:21	18:21
		18:22	17:15

מדריך למטייל במעיינות יהודה שומרון ובקעת הירדן

לאוהבי הארץ
ספר חובה שאסור לפספס

מחיר מבצע לרגל ההשקה 20 ש"ח בלבד

רכישה: 02-621 1999 | www.yeshaclick.co.il

ובכלכלה. יו"ר הבית היהודי **נפתלי בנט** אמר כי במסגרת המאבק בחרם יש לנקוט בגישה האומרת כי "העולם יכבד מדינה שמכבדת את עצמה, לא נוכל לבקש הכרה ביהודה ושומרון ללא הכרה ישראלית מלאה ע"י החלת ריבונות". לאחריו הוסיף שר האגרריה **יובל שטייניץ**: "החרמת ההתיישבות ביהודה ושומרון זו בעצם החרמה של מדינת ישראל כולה. ישראל לא תוכל לשרוד ללא יהודה ושומרון, לא ניתן יהיה להגן עליה אסטרטגית. זאת לצד ההיסטוריה והזיקה של עם ישראל לחבלי מולדת אלו, אם החרם כנגד ההתיישבות חס וחלילה יצליח, החרם יתפתח למדינת ישראל כולה".

שרת המשפטים **איילת שקד** הודתה לנשיא טרמפ על העברת השגרירות לירושלים וציינה כי "העמדת אזורי התעשייה והבאת התוצרת החקלאית עד לווינגטון משמעותית ומספרת לא רק את סיפור ההתיישבות, אלא גם את הדו-קיום המתקיים באזורים אלו המדגישים את משמעות החרם".

קונסול ישראל בניו יורק **דני דיין** ציין: "בדמוקרטיה אסור להחרים. לא לקנות ולא לשתף פעולה זו גזענות, גם בתוך מדינת ישראל מי שמחרים את ההתיישבות מסייע בעצמו לחרם כנגד מדינת ישראל".

מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר** הודה למשרד לעניינים אסטרטגיים שמראה את הצלחותיו בשטח והדגיש: "רובה של העשייה סמויה מהעין וטוב שכך", וסיכם "אירוע מרכזי בוועידה הגדולה ביותר למען ישראל, הינה הבאת נשוא החרם - ההתיישבות - אל קידמת הבמה, על מנת לשמוע את סיפורו ממקור ראשון על ידי הנהגת ההתיישבות ועל מנת להיחשף אל הדו-קיום ושיתוף הפעולה היום יומי".

אין לי אלא להסכים עם הדוברים כולם ולקוות שהצלחנו במשימה אליה יצאנו בשליחותכם.

בפניהם את התרומה הכלכלית המוניציפאלית ותרומות אחרות ששכנינו הפלסטינים זוכים בעקבות המגורים המשותפים ביהודה ושומרון. בנוסף, הקמנו דוכנים בהם הוצגו מוצרים שונים: תמרים מבקעת הירדן, שמן אורגן, יין מיקב פסגות, סבונים ממפעל "סבונטו" לבעלי מוגבלויות ועוד מוצרים נוספים שחלקם מיוצרים "באיים של שלום" - אזורי התעשייה המשותפים. בכנס הם התבקשו לחזק את השלום הכלכלי ולסייע במאבק בחרם שעלול להביא לקריסת אותם איים, לפגוע באיכות החיים ובעיקר להרחיק את השלום.

עוד הצגנו בפניהם את הגידול באוכלוסייה היהודית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן, ואת העובדה שאצלנו גידול האוכלוסייה גבוה מעל הממוצע. שיתפנו אותם ברצון שלנו לאפשר לילדים שלנו להתגורר לא רחוק מאתנו, על החלום שלנו שלילדים ולנכדים יהיה בית וקהילה חמה. אנו רוצים לראות אותם פועלים למען הסרת המגבלות והחסמים שמונעים את האפשרות לבנות ולגדול, מבלי חלילה לפגוע בזכויות השכנים שלנו. **הסברנו להם שהקהילות היהודיות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן הן לא מכשול לשלום - אלא חלק בלתי נפרד מהפתרון, ששתי מדינות לשני עמים היא דרך בטוחה לפגוע במדינת ישראל, ויש דרכים אחרות, טובות יותר לקדם את השלום.**

באירוע המאבק בחרם שהתקיים כאמור בסמוך לוועידת AIPAC בהובלת **המשרד לעניינים אסטרטגיים ובקעת הירדן** השתתפו גם שרי ממשלת ישראל **איילת שקד**, **יובל שטייניץ** ו**נפתלי בנט**, וכן **הקונסול דני דיין**, **סנטור ג'ון ווילסון**, ו**מנכ"ל מועצת יש"ע שילה אדלר** השר לעניינים אסטרטגיים **גלעד ארדן** שלח ברכה מצולמת ששודרה באירוע, בה פירט על פעילות המשרד בחשיפת אותם פעילים המובילים וקוראים לחרם על ישראל, בסיפור האמת על ההתיישבות ופעילות הדו-קיום במסחר

הנוכחות שלנו השבוע בכנס AIPAC בווינגטון הייתה מיוחדת במינה. קשה לתאר במילים את העוצמה של 20,000 איש, כולם יידיי ישראל, כולם בעלי השפעה ברמה הארצית, הלאומית והכלכלית תחת קורת גג אחת. ומה שמאחד את כל אותם אנשים, הוא הרצון לעמוד לימין ישראל, לחזק אותה ולשמור עליה. על אף חוסר הסכמה שיש לנו עם הארגון בחלק מהדברים, AIPAC הוא גוף שכמעט מעולם לא אכזב, שלעולם עמד לצד מדינת ישראל ולא משנה מי היה בבית הלבן או מי ישב בבית בבלפור. AIPAC הייתה ועודנה מחויבת וניתן להרגיש את המחויבות הזו אצל כל אחד ואחת מהמשתתפים.

בשם מועצת יש"ע אני נפגש לפחות פעם בחודש עם סנטורים, עם חברי קונגרס, אישים בכירים, יועצים ובעלי השפעה, לעיתים מפגשים אלה נעשים בצורה של עימות מול אנשי שמאל, לעיתים על כוס קפה בשיחת סלון. ל-AIPAC, כמו גם לאחרים, ברורה היום עוצמת ההתיישבות היהודית ביהודה, שומרון ובקעת הירדן וברורה להם ההשפעה הגדולה של הנהגת ההתיישבות. ככאלה, AIPAC ואחרים ממבקשים לשמוע את עמדתנו כשברור לכולם שכל הצדדים השותפים לשיח רוצים בסופו של דבר בטובתה של ישראל. בכנס ב-AIPAC ביקשנו להציג ולקדם נקודות חשובות ומרכזיות מבחינתנו, ביקשנו את הבמה כדי להתקרב ולאחד, חלילה לא לריב.

הגענו לשם מתוך ההבנה וההכרה בחשיבות של AIPAC ומתוך ההיכרות עם הישגי העבר שלהם כשעודדו תקציבים, כשפעלו לסייע לישראל במסגרת הסיוע הביטחוני, כשביקשו ללחוץ קצת יותר על איראן, אנו ביקשנו בכנס להתמקד בשתי נקודות עיקריות. ראשית רצינו לגייס אותם למאבק ב-BDS, זאת על ידי הסברה שיש צורך לעלות מדרגה במאבק במחרימים. סיפרנו להם על מקומות העבודה המשותפים לישראלים ופלסטינים ופרשנו

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

שליחי הציפור שלפם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות
בבתי הכנסת
ובריכוזים דתיים

לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

קונסול ישראל בניו יורק **דני דיין**, שר החינוך **נפתלי בנט**, מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר** וראש דסק חו"ל של מועצת יש"ע **עודד רבינו** בכנס בווינגטון, השבוע.

מייחדת אותנו מכל העמים. כל זה צריך להיעשות מתוך חשיבה רבה ורגישות של כל הכוחות שבעם ישראל, ואסור לנו להיגרר למחלוקות שלא לשם שמיים. כמו כן, לזכור שבכוח האחדות נזכה לגלות את כל הכוחות הטובים שלנו ונוכל לעמוד כנגד אלו שעומדים לכלותנו רוחנית וגשמית. שנזכה לגלות את הטוב והמיוחד שבתורתנו ובעמנו, ומכוח החיבור הפרטי של כל אחד לכלל ישראל, נראה בהשראת השכינה על כל אחד ואחת ועל עם ישראל בכללותו.

פגמים ונפילות, ולא כך בכלל ישראל. וכן בחג הפסח אנו רואים את חשיבות ה'ביחד' של עם ישראל, שהרי הקורבן היחיד שיש חובה לאוכלו בחבורה - הוא קורבן הפסח. וכן בליל הסדר אנו יושבים עם כל בני המשפחה ועם "ארבעת הבנים", שמסמלים את סוגי האנשים שבעם ישראל, קוראים את ההגדה ואוכלים את האפיקומן ביחד. כיום, אנו זוכים לחיות בדור מיוחד, דור ששב לארצו ולמדינתו. ועל כן אם חפצי חיים אנחנו, עלינו להמשיך ולשמור על מורשת ישראל ששמרה עלינו במשך כל הגלות ולשמור על קדושת השבת שהיא

היה באפשרותו לכפר על חטא העגל. עד כאן עסקנו בחשיבותו של כלל ישראל במעשה המשכן והשבת. נקודה זו - חשיבותם של כלל ישראל - באה לידי ביטוי גם בתקופת החגים שבמהלכה אנו נמצאים - פורים ופסח. בפורים המן הרשע רצה לפגוע בעם ישראל, וטענתו העיקרית הייתה: "ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים", רצונו לומר שאין משמעות לכלל ישראל. אך כנגד הכוח הזה ייעצו מרדכי ואסתר: "לך כנוס את כל היהודים... להיקהל על נפשם". רק מכוח האחדות אפשר לנצח, כי ליחידים יש

לרגל שנת ה-50 לשחרור יהודה ושומרון, תנועת ההתיישבות 'אמנה' מציבה את היעד הבא: מיליון מתיישבים ביו"ש! הצטרפו אלינו!

בית צמוד קרקע חד משפחתי

שלב א' הסתיים
שלב ב' נפתח
עשרות זוגות צעירים כבר רכשו

כרמי שילה

- בית חד משפחתי על כחצי דונם
- צמודי קרקע חד משפחתיים
- אחרונים ביהודה ושומרון
- קהילה חמה עם כל השירותים הדרושים
- יישוב דתי לאומי בצמיחה

החל מ - מודר 1/18 | סלל אגרת מבני ציבור

1,159,000 ₪

הראל: 052-5665993

750 ד' ירושלים | 735 ד' ארזלים | 730 ד' שילה | 755 ד' ת"א כביש 6

מרכז מידע אמנה | 1-800-260-240 | www.amana.co.il

הציעה לבנות מפעל קטן בשם "בידי". המטרה הייתה לייצר בובות יד בשביל גני ילדים ולמכור את הבובות לגנות בתוספת שלטי הסבר על הדמויות. הרעיון היה נחמד, אבל לא יצא מזה יותר מידי. בנוסף, היינו קבלני משנה של מפעל 'אמגזית' שבכפר עציון, ויצרנו ברזים למכילי הגז. ענף נוסף שהעסיק אותנו באותם ימים היה גידול הפרחים. גנטיקאית שהגיעה מירושלים ניסתה לגדל כאן זן ייחודי של כלניות - "כלניות ירושלים". התחלנו לגדל גם צבעונים לייצוא. אני זוכר מאותו הזמן התערבויות על קרמבו - מי מסוגל לשהות הכי הרבה זמן בטפליה - מערב לבטון קטן.

האישה שאיתי

חיה הגיעה לכאן יחד עם שתי חברות - רחל ומלכה. שלושתן למדו ביחד בתיכון הקיבוצי בשדה אליהו, ולאחר השירות הצבאי הגיעו למגדל עוז. שלושתן התחתנו עם חברי קיבוץ: רחל עם פינצ'ה הרשור ומלכה עם יהודה מלק. אני וחיה היינו חברים כבר שנתיים וחצי, בקיבוץ כבר טענו שהתיישבו מאיתנו, ואין שום סיכוי בעולם שנתחתן. בסוף הגיע הרגע הגדול - יום החתונה. את החלק הראשון ערכנו בקיבוץ, כאשר אני למרות התנגדותי הנמרצת מאוד, מועמס יחד עם חיה על גבי הטרקטור בהתאם לתנאי הטקס הקיבוצי המסורתי. כל מחאתי לא עזרו. בשלב השני נסענו לסעודת המצווה ולריקודים באולם הספורט של ראש צורים. לא היה מבנה בקיבוץ שיכיל את החגיגות, ולכן החתונות התקיימו תמיד בכפר עציון או בראש צורים, הקיבוצים הוותיקים יותר. באחת הפעמים שניסו את התרגיל הזה, בחתונה של הזוג בן שחר, נסעו כל האורחים באוטובוס למקום הסעודה אבל החתן והכלה נשכחו בחדר הייחוד. אצלנו לשמחתנו (או לצערנו) זכרו להשאיר לנו רכב.

הרב פרומן

בשנים הראשונות קראו לנו בקיבוץ הדתי 'מגדל דוס', או 'נתיב הל"ו'. כל זאת על מה ולמה? מיד לאחר הקמת הקיבוץ הגיע לכאן הרב מנחם פרומן, בן קיבוץ לביא. משפחת פרומן הגיעה לכאן עם שלושה ילדים, ולאחר התלבטות שקיימנו בין החברים האם תהיה כאן משרת רב או שהרב פרומן יעבוד כפועל מן השורה, החלטנו שהרב פרומן יוגדר כחבר שעיסוקו הוא לימוד תורה.

עבדנו בשנים הראשונות כקבלני משנה של כפר עציון. הגיעה חג הפורים, והעובדים החלו במלאכתם, כיוון שכך היה מקובל בקיבוץ הדתי שבפורים עובדים. הרב פרומן טען שבפורים ובחול המועד אין עושים מלאכה, והדבר גרר ויכוח עם אנשי כפר עציון, שלא הבינו על מה ולמה ה'בטלנות' הזו מצד הקיבוץ הצעיר. היו גם מספר חברים במגדל עוז שלא יכלו שלא לעבוד, שהרי מה יש לו לאדם בחייו ללא עבודה.

במקרה אחר כינס הרב פרומן אסיפת חברים בעיצומו של ראש השנה. הרב פרומן אמר באסיפה: ראש השנה איננו רק יום הדין של היחיד, אלא גם של הקיבוץ. שתי החלטות טובות התקבלו באותו הערב. האחת נגעה לעניינים שבין אדם למקום: עד אז היה נהוג שבכל משמרת שומרים חבר וחברה בצוותא. באסיפה קבלנו עלינו שבבילות החול יישמר הנוהג, אך בבילות

עוזי וחיה בפתח ביתם שבמגדל עוז

עילית: יו"ר שדה עוז עצימן

הגבול. היה לנו מזל רע, או טוב, תלוי איך מגדירים. לפנינו שמרו על הקו מילואימניקים - ובזמנם הייתה היתקלות בגזרה. גם למילואימניקים שהחליפו אותנו הייתה היתקלות רצינית. אצלנו כלום. באחד המארבים שהוצאנו לאזור הגבול הודיעו לי תצפיתניות שישבו בעורף ששלושה אנשים מתקדמים לכיווננו. הערתי את מפקד הכיתה בבהלה, והוא אמר לי: "כשתראה אותם בעצמך תעיר אותי. עד אז תן לישון בשקט".

באחד מימי הבט"ש ישבנו בהיאחזות הנח"ל רועי. הגיע לשם מזכיר הקיבוץ הדתי והודיע לנו שקיבוץ חדש עולה לגוש עציון - מגדל עוז, ומי שרוצה יכול לעבור אליו גם כחייד. בינתיים חזרנו לפרק התיישבות. הקמנו את היאחזות נח"ל קטיף ליד נצר חזני ולאחר מכן את בית רימון בגרעין התחתון, אבל העניין של מגדל עוז התחיל לתפוס אצלי מקום. בחופשות מהצבא הייתי יוצא לבקר את אחי מוני, שהיה מהעולים הראשונים למגדל עוז. התחלתי להתחבר למקום, ובפרק ההתיישבות האחרון, במקום לחזור עם החברים לעלומים, הגעתי לכאן, שנה לאחר שהקיבוץ הוקם.

מה היה כאן?

בשנת תשל"ז התארגנה בכפר עציון, ותיק היישובים בגוש, קבוצה של בני הקיבוץ הדתי הנמצאים במסגרת של שנת שירות נוספת, לאחר השירות הצבאי. לקראת סוף השנה, כאשר חברי הקבוצה התכוננו לעלייה לנקודה חדשה, הצטרפו אליהם בני שני גרעינים נוספים של בני עקיבא: שחם יבנה ושחם עין צורים. היישוב עלה אל הקרקע בתשעת הימים של שנת תשל"ז, ולכן כל שנה יש התלבטות מתי לעשות את חגיגת העלייה.

כשאני הגעתי לכאן הקיבוץ היה ממש בשלבים הראשונים. היו מספר אשקוביות, וכמעט כולם היו רווקים. לאט לאט החלו להיווצר זוגות ראשונים. כמעט ולא היו ענפים במקום, ולכן רוב החברים עבדו בכפר עציון. הרבנית הדסה פרומן, שגרה באותו הזמן בקיבוץ עם בעלה, הרב מנחם

// מראיין: נדב פרנקל

עוזי כוכב נולד בשנת 1957 בחיפה. בסיים שירותו הצבאי בנח"ל עלה למגדל עוז, שם פגש את אשתו לעתיד חיה. שם גם נולדו להם חמשת ילדיהם: מיכל, תמר, רחל, שירה ואלי. כוכב הוא ד"ר לביוכימיה, אשר שימש במגוון תפקידים בקיבוץ, ובין השאר היה מזכיר פנים, מרכז משק ומנהל הרפת במספר קדנציות. על קיבוץ מגדל עוז: הקיבוץ קם בשנת תשל"ז (1977) על ידי מספר גרעינים שישבו באותה העת בכפר עציון. שמו של הקיבוץ מזכיר את היישוב מגדל עדר, חלוץ היישובים היהודים בהר חברון, שפעל כאן במשך כשלוש שנים לפני כ-90 שנה. כיום מונה מגדל עוז כ-70 משפחות, ושומר על אורח חיים שיתופי. בקיבוץ נמצא מפעל לייצור פאנלים למטוסים, רפת, לולים ושטחי חקלאות מגוונים.

שנות ילדותי

נולדתי ב-6 באוקטובר 1957, בשכונת הדר בחיפה, כבן הצעיר למשפחה של שלושה בנים. אבי עלה מפולין, ואמי עלתה מגרמניה יחד עם משפחתה מיד לאחר עלייתו של הילטר לשלטון. מגיל 13 התחלתי ללכת יחד עם אחי, מוני, לסניף בני עקיבא בהדר, למרות שבאותו הזמן כבר עברנו להתגורר בשכונת אחוזה. באוגוסט 1975 התגייסתי לנח"ל, ושובצתי בגרעין לעלומים, יחד עם חברה מחיפה, הרצליה, ירושלים ורחובות. בחצי שנה הראשונה של השירות שהינו בעלומים, כשאני עובד בשדות השלחין, לאחר חצי שנה של עבודה בעלומים חילנו וגויסנו, ואני כבעל כושר לקוי נשלחתי לקורס תצפיתנים.

שירות בנח"ל

לאחר תום הקורס קובצנו חזרה, כל חברי הגרעין, לבט"ש (ביטחון שותף) בבקעה. תקופה שקטה מאוד, רק מספר שנים לאחר התקופה החמה של 'ארץ המרדפים', ואפילו כלב לא עבר אז את

המכון למחקרי ביטחון לאומי
מרכז קטיף להוצאת מורשת

המכון למחקרי ביטחון לאומי
בשיתוף המרכז למורשת גוש קטיף
מזמינים את הציבור ליום עיון בנושא

ישראל - עזה

70 שנה של חיפוש הנוסחה הנכונה

יום העיון יתקיים

בכ"ח אדר התשע"ח, 15 מארס 2018

אודיטוריום המכון לביטחון לאומי - תל אביב

יום העיון יוקדש לבחינה של מגוון סוגיות הקשורות לרצועת עזה בטרנספקטיבה של שבעה עשורים מאז 1948 ועד 2018. את יום העיון נפתח בהרצאתו של **חגי הוברמן** על מחקרו האחרון בנושא "מדיניות ממשלת ישראל בתחום ההתיישבות היהודית בחבל עזה". המחקר יוצא בהוצאת מרכז מורשת גוש קטיף.

התכנסות ורישום	9:30-9:00
דברי פתיחה	9:45-9:30
מר דוד חטואל - יו"ר המועצה הציבורית של המרכז למורשת גוש קטיף וצפון השומרון	
ד"ר קובי מיכאל חוקר בכיר במכון למחקרי ביטחון לאומי	
מושב פתיחה - "מדיניות ממשלת ישראל בתחום ההתיישבות היהודית בחבל עזה" - בעקבות מחקרם של חגי הוברמן ופרופ' מרים ביליג	
יו"ר המושב פרופ' מרים ביליג מנהלת מר"פ אריאל-אוניברסיטה אריאל	
הצגת עיקרי המחקר מר חגי הוברמן	10:15-9:45
מהו המנגנון הראוי לקבלת הכרעות ברמה הלאומית ההתנתקות	10:45-10:15
נמקרה מבחן	
עו"ד גלעד שר - ראש המרכז למו"מ יישומי במכון למחקרי ביטחון לאומי, לשעבר ראש לשכת ראה"מ אהוד ברק וחבר בצוות המו"מ עם הפלסטינים	
בן גוריון ורצועת עזה - 1947-1956	11:15-10:45
פרופ' זכי שלום , חוקר בכיר במכון למחקרי ביטחון לאומי	
הפסקת קפה + כיבוד קל	11:30-11:15
רצועת עזה - מאינתיפאדה להסכם אוסלו וטרנספקטיבה של אלוף פיקוד הדרום	12:00-11:30
השגריר, אלוף (מיל) מתן וילנאי , ראש תכנית סין במכון למחקרי ביטחון לאומי	
מושב שני - רצועת עזה מנקודות מבט שונות	
יו"ר המושב ד"ר קובי מיכאל , המכון למחקרי ביטחון לאומי	
רצועת עזה כקו השבר של הזירה הפלסטינית מהשתלטות החמאס לתהליך הפיוס - מגמות ומשמעויות	12:30-12:00
ד"ר קובי מיכאל , חוקר בכיר במכון למחקרי ביטחון לאומי	
חמאס ורצועת עזה בראי ההקשר האזורי - שחקנים ומגמות	13:00-12:30
תא"ל (מיל) שלמה ברום - לשעבר ראש החטיבה האסטרטגית במטכ"ל - חוקר בכיר בכון למחקרי ביטחון לאומי	
חמאס ורצועת עזה - יכולות צבאיות ומשמעויות אופרטיביות	13:30-13:00
תא"ל (מיל) אלי בן מאיר , לשעבר ראש חטיבת המחקר באמ"ן	
דברי סיום - הרב קובי בורנשטיין - המרכז למורשת גוש קטיף וצפון השומרון	13:45-13:30

הכניסה חופשית -מספר המקומות מוגבל

הרשמה מראש בטלפון 077-4324101 או במייל info@merkazkatif.co.il

יום העיון יתקיים באודיטוריום המכון למחקרי ביטחון לאומי

חיים לבנון 40 רמת אביב-תל אביב

מרכז המבקרים בניצן

ת.ד. 19 ניצן | מיקוד 7928800 | 077-4320515

ימים א'-ה' 09:00-16:00 | יום ו' - בתיאום מראש להזמנות: 077-4324101 info@merkazkatif.co.il

www.mkatif.org | **מרכז קטיף**

החנייה במגרשי החנייה באזור האוניברסיטה כמו כן אפשר להגיע רגלית מתחנת הרכבת-האוניברסיטה ת"א.

שבת - בהם פורשים החברים לישון מוקדם וקיים חשש מייחוד - צוות השמירה יהיו מאותו המגדר. קבלה שנייה הייתה בתחום שבין אדם לחברו: לאחד מהחברים קראנו כולם בכינוי מסוים, שלווה אותו עוד מהשירות הצבאי וכנראה לא היה כל כך אהוד עליו. אותו חבר לא היה בקיבוץ באותו ראש השנה, והרב פרומן ביקש ממנו לעבור לכנות את אותו חבר בשמו הפרטי, וכך היה עד היום, כנראה שאף החבר איננו יודע מדוע הפסקנו לקרוא לו באותו הכינוי. לאחר זמן מה, משפחת פרומן עברה מכאן ליישוב תקוע, אבל הכינוי 'מגדל דוס' נשמר.

מזכיר פנים ודוקטור

בהתחלה עבדתי בכלניות ובגד"ש. שנה לאחר שהגעתי לכאן החליטו החברים שאהיה מזכיר פנים בחצי משרה. באותה העת התרחשה הסאגה של בג"ץ אלון מורה, וראשי הרשויות ביהודה ושומרון פתחו בשביתת רעב בנג' הוורדים. אני, יחד עם עמוס ניר, נשלחנו כדי לייצג את מגדל עוז בשביתת הרעב. במשך שבועיים חיינו באוהל ושבטנו רעב, ואז יצא בג"ץ נוסף, והפעם כנגד מגדל עוז. אנשי בית אומר עתרו לבג"ץ בבקשה לפנות אותנו מ-30 דונם שנתפסו בתפיסה צבאית. החברים החליטו שאין מצב שמזכיר הקיבוץ לא יהיה בקיבוץ בזמן כל כך רגיש, וכך הסתיימה לה החוויה המפוקפקת של שביתת הרעב. עירבנו את שמעון פרס, שהיה שר הביטחון בזמן שמגדל עוז עלתה אל הרקע והוא הגיש תצהיר שהשטחים נתפסו בעילה ביטחונית מוצדקת, וכך הבג"ץ נדחה.

בהמשך הייתי למשך שתי קדנציות מרכז משק. תוך כדי העבודה הצלחתי ללמוד שלושה תארים באוניברסיטה. במהלך לימודי הדוקטורט עבדתי במשך חמישה ימים במעבדה בירושלים וביום שישי עבדתי ברפת הקיבוצית. קיבלתי באותם הימים הצעת עבודה להיות המנהל של מו"פ (מחקר ופיתוח) יו"ש, אבל החברים בקיבוץ אמרו לי: בכל מקרה אתה כבר ברפת, בוא תישאר ותנהל אותה. כך ניהלתי את הרפת במשך שנים רבות, עד השנים האחרונות.

ביטחון

בשנות ה-80 יצא כביש הגישה לקיבוץ מעט מדרום לצומת הגוש, והיה משותף למגדל עוז ולבית פג'אר. באחד הימים בחורה שהתגוררה בקיבוץ, ש"ש (משרתת בשנת שירות) מסעדה, צעדה בכביש והותקפה בידי שני ערבים. הבחורה, שהייתה בעלת טמפרמנט ותושייה הצליחה לבעוט בראשו ולסלק את השני. כדי לא להשאיר את המקרה פתוח התארגנה סולחה מסורתית בחדר האוכל של הקיבוץ, ונכבדי בית פג'אר הגיעו לכאן. בניגוד למנהג הרווח בסולחות הצד הנתקף לא קיבל פיצוי, אבל מילא. עד לאותו המקרה היינו יוצאים באופן חופשי לטייל בסביבה, יורדים לנחל ערגות עליון ומסתובבים בתוך בית פג'אר, בלי לחשוב יותר מידי.

ספגנו גם פגיעות בחקלאות. בט' באב של אחת השנים הגיעו וונדליסטים מבית פג'אר וחתכו לנו 500 שתילי עצים. בפעם השנייה שאירוע שכזה התרחש החלטנו שאנחנו יוצאים לסוג של פעולת גמול. נכנסנו לרחוב הראשי של בית פג'אר ובדרך החוצה ניפצנו זגוגיות של מכוניות. בכל אופן, הנינוחות של השנים הראשונות כנראה כבר לא תחזור לכאן.

עתידי הקיבוץ ושאלת השיתופיות

למרות שגדלתי כעירוני, עניין השיתופיות לא היה זר לי. בבני עקיבא הרי גדלנו והתחנכנו על כך שזוהי דרך החיים הנכונה. כשבאתי למגדל עוז כל מוצאי שבת היה כאן שיעור עם הרב פרומן על השורשים הדתיים של הרעיון הקבוצי, ולכן עניין השיתוף הוא מבחינתי חזק מאוד. זה בעיני אפילו עניין דתי, לא רק הסדר כלכלי. בשנים הראשונות, כשהיינו כאן קבוצה שהורכבה כמעט כולה מרווקים, זה היה מתאים מאוד לגיל ולאופן ההסתכלות על החיים. גם לאחר מכן, כשחיה ואני הקמנו משפחה, לא הרגשנו שחסר לנו כלום בגלל שאנחנו חיים בצורת חיים שיתופית. בכל מקרה הילדים גדלו אצל המשפחות ובתי הילדים שימשו רק לשעות אחר הצהריים, וכל השאר נראה לנו טבעי. מצד שני אני יודע שאני אדם שמסתפק במה שיש, לא נושא עיני לגדלות, ולכן אם אנחנו רוצים שהקיבוץ ימשיך ויגדל לא בטוח שהשיתופיות תתאים לכולם, אבל ימים יגידו.

אהבה זה כל הסיפור

כמה לאהוב נותן שמחה וכוח להרבה אנשים מסביב, אבל גם ובעיקר לעצמי. וכמה כיף לאהוב. ומה גרם לי לשבת ולכתוב על אהבה?

"לא סתם קוראים לך אהבה. שתזכי להרעיף ממנה בעולם" - את המילים האלו קיבלתי מאישה יקרה שבסך הכל שלחתי לה הודעה ביום הפטירה של בעלה, שזכרתי והערכתי אותו מילדות. וכמה שהתפדחתי לשלוח לה מילים חמות ביום ההוא, נזכרתי בכוחות שניתנו לי עם השם שלי, ושאני בכלל לא הסיפור כאן אלא האהבה והטוב שזה יכול להוסיף לה למשפחתה ולעולם.

ונכון שאומרים ששם שניתן לילד הוא נבואה, אבל גם על נבואה שתגשים את עצמה אנחנו צריכים לעבוד ולהתאמץ, וגם לי ממש לא תמיד קל להיות מחוברת למהות הזו. אבל מרגישה רצון להיות שליחה לאהבה, כי באמת אהבה היא המתנה הגדולה שהקב"ה נתן לנו, חסד וברכה לכל אדם בכל דבר קטן.

כי אהבה זה כל הסיפור.

ותמיד כששאלו אותי למה קוראים לי כך וחיכו לתשובה מפוצצת עם סיפור גדול או היו בטוחים שנולדתי בט"ו באב, הייתי מתחמקת ולא עונה כי מה כבר אני אגיד על הבחירה בשם שלי, זה די ברור, לא? ולי מילדות רק אמרו שבסך הכל הסיבה והעניין הוא שרצו שתמיד תהיה אהבה בבית, בין האחים, בחברה ובעם כולו.

היום אני מבינה שבפשטות ובתמימות של הורי האהובים הם קראו לי כך פשוט כדי להוסיף אהבה

לאו דווקא מחפשת תפקיד ענק ושליחות מטורפת, אלא רוצה למצוא את המשמעות שמדויקת לי. עיצוב: דסו עיצוב יהודי, צילום: הדסה סאסי.

שם, הבנתי שהרמז הגדול לתפקיד שלי הולך לפני כל החיים, ולא סתם קוראים לי אהבה. נכון, לפעמים השם מחייב מדי, ונכון, הוא גורר תגובות כל הזמן מכל כיוון, אבל בנקודה הזו ידעתי שקיבלתי תשובה לשאלת החיפוש שמלווה כל החיים, מעטפה עם סימן דרך שמכוונת למשימה - להוסיף אהבה.

אם זו חברה לאחר שעברנו סכסוך עצוב, אז לקבוע לשבת לדבר אתה וללכן את הדברים, ולהוסיף אהבה.

או קרובת משפחה שאיתה היחסים עם השנים קצת נסדקו ומנסים לאחות את הקרע ולהוסיף אהבה. אם זה מרצה מרתקת שהעניקה המון טוב ואחרי שנים לכתוב לה תודה, כי ראיתי איך הלימוד שלה עזר לי באיזה צומת בחיים, ולהוסיף אהבה.

או ללכת לאירוסין של חברה למרות הצביטה בלב שהאירוסין שלך עוד לא הגיעו רק כדי לשמח אותה, ולהוסיף אהבה.

וכמה שאהבה היא דבר טריוויאלי וברור מאליו (הרי כולם מדברים ושרים כל היום על אהבה, אז מה יש לך לחדש?), גיליתי עד כמה בעולם שלנו זו משימה לא פשוטה, ואהבה אמיתית וכנה בין אנשים לפעמים פשוט לא קיימת, וכמה המחלוקות, הוויכוחים והגאווה פשוט מבריחים אותה, כי אהבה נמצאת רק איפה שטוב לה ונעים ואיפה שרוצים בה ומשקיעים בה.

ואחרי שהמשימה הגדרה, והמטרה סומנה, הבנתי

"איך קוראים לך? אהבה. תאייתי לי. א-ה-ב-ה. אהה, אהבה, מה את מאיייתת אהבה, מי לא יודע איך כותבים אהבה?"...

בכל מקום חדש, בכל שיחת טלפון עם אדם לא מוכר או מפגש אליו אני מגיעה, אני יודעת שיהיו תגובות על השם שלי. "אמיתי קוראים לך אהבה?"; "קצת קשה להתהלך בעולם עם שם כזה, לא?"; "חייבת לדעת - ככה קראו לך כשנולדת?"; "וואו וואו וואו אף פעם לא שמעתי כזה שם"; אלו חלק מהתגובות שתמיד גוררות דיון ומעלות חיך על הפנים של האדם מולי.

את דרשת בת המצווה עשיתי על "אהבה", באחד הקורסים באוניברסיטה פרויקט הסיום שלי היה על שמות בכלל ועל אהבה בפרט, ספרים שלמים ושיעורים ארוכים ישבתי ולמדתי על המהות של השם הזה.

שנים חלמתי להיות אהבה, חלמתי לתת אהבה, לחיות אהבה, להרגיש שהשם מתאים לי. שאני באמת מבינה ומיישמת את המשמעות של השם הגדול שקיבלתי. לא תמיד אהבתי ושמחתי עם השם שלי, כי לא הייתי מחוברת מספיק לעניין ולמהות שלו. הרבה תפילות התפללתי על החיבור, שאבין מה המשמעות שלי בעולם, שארגיש מה התפקיד שלי כאן ולמה שמו אותי בעולם עם השם הלא שגרתי הזה.

בפעם הראשונה אצל רבי נחמן באומן, באחד מרגעי המשבר וחוסר ההבנה מה אני עושה פה (או יותר נכון שם, באוקראינה), ויותר מזה מה אני עושה בעולם בכלל, נפל איזה אסימון. הבנתי שאני

מה יקרה

הצגה "עבר העיר וענבר השדה" בקריית ארבע / כ"ד באדר 11 במרץ

בובי וציפצ'יק הם שני עכברים שגדלים כחברים הכי טובים, עד שבובי עובר לגור בעיר, וציפצ'יק משתקע בטבע. שני החברים, שכבר חשבו שלא ייפרדו שוב לעולם, מבינים שלא כל מה שטוב לאחד בהכרח טוב לשני, ושלכל אחד מתאים משהו אחר. בשעה 17:30 במתנ"ס. מחיר: 25 ש. לפרטים והזמנות: 02-9961666

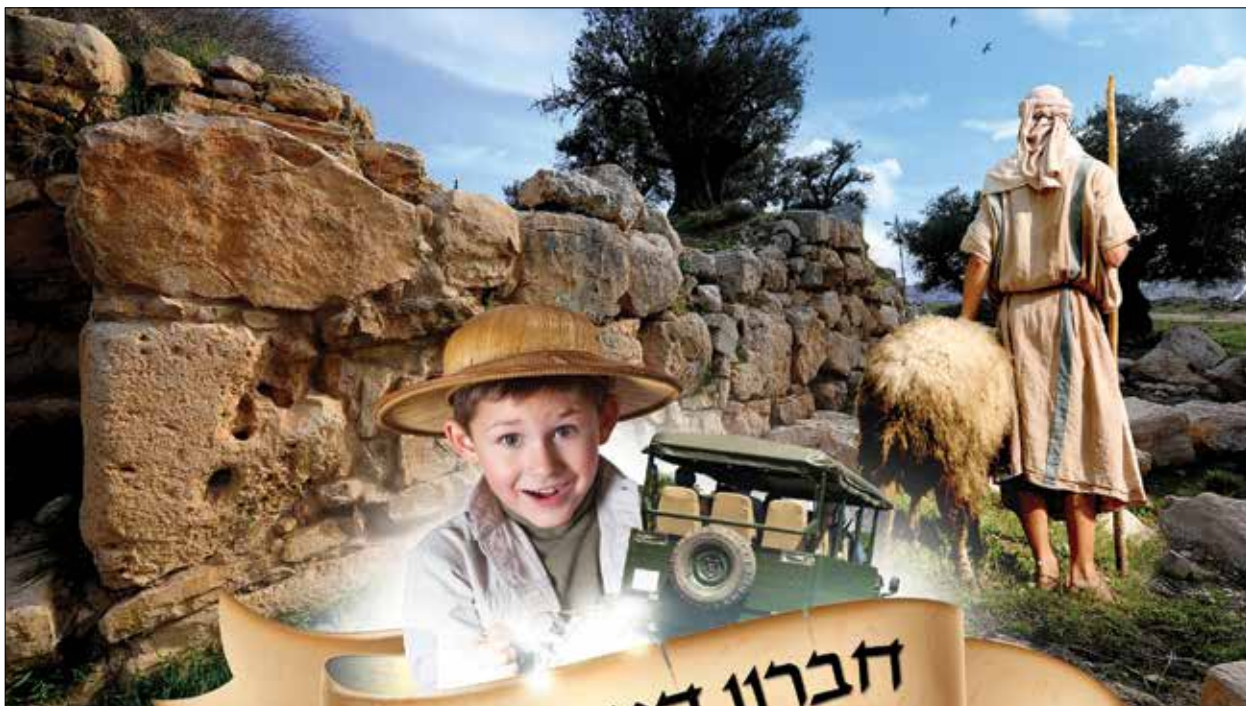
ראשון | 11 במרץ

קולולם באפרת / כ"ד באדר 11 במרץ

קולולם הינו מיזם מוזיקלי חברתי. המיזם נוצר על מנת להפגיש אנשים מכל קצוות הקשת החברתית הישראלית על שלל גווניה. הרעיון שלנו הוא לעצור את הכל לכמה שעות ופשוט לשיר- יחד. בואו להיות חלק מהפקה בסגנון "קולולם" לכבוד יום העצמאות ה-70. בשעה 19:00 במתנ"ס. מיועד לכל הגילאים, אין צורך בניסיון. מחיר: 25 ש. לפרטים והזמנות: 02-9932936

תזמורת הכליזמר הישראלית בגוש עציון / כ"ז באדר 13 במרץ

תזמורת הכליזמר הישראלית היא אנסמבל עממי ישראלי היחיד מסוגו בעולם, שמחיה את המורשת המוזיקלית של יהודי מזרח אירופה כפי שנוגנה לפני מאות שנים. התזמורת כוללת 20 נגנים וירטואוזיים, שואפת להציג את המוזיקה היהודית ממזרח אירופה במלוא תפארתה. בשעה 20:30 במתנ"ס גוש עציון. מחיר: 40 ש. לפרטים והזמנות: 02-9937999

חברון המקראית

מאונכת אמים

קבוצות | קהילות | משפחות

בואו בחוה"מ פסח לחברון, לחווית טיול בלתי נשכחת לבקר במערת המכפלה, בתל חברון המקראית ובמרכז המבקרים החדש בבית הדסה.

לגעת בנצח
מוזיאון תולדות חברון
ע"ש הרצל פינץ

היישוב היהודי
חברון
יובל שנים לטוהר הרבנות
מוזיאון היסטוריה ואתר מורשת
היישוב היהודי בחברון

WWW.HEBRON.ORG.IL

VISIT@HEBRON.COM

"לגעת בנצח" |

להזמנת טיול בחברון

02-9965333

מה קורה?

2

1

5

4

3

יצאו כשבאמתחתם לא פחות משלוש מדליות זהב בתחומים שונים בהם בקפיצה לגובה, ריצת 1000 מ' וקפיצה למרחק. שש מדליות כסף במקצים שונים בהם מרוץ שליחים קפיצה לגובה וקפיצה לרוחק. ראש הישיבה **הרב איתמר ליברמן** שיבח את רוח התלמידים ואמר: "התלמידים לימדו אותנו שיעור חשוב ברצינות בהכנות לקראת התחרות, בשקט הנפשי בעידוד האחד של השני. ההצלחה בתחומי הספורט מביאה לכלים שמסייעים להצלחה על ספסל הלימודים".

משלוח מההתיישבות חלוקת משלוחי מנות מרגשת במיוחד בפורים התקיימה במחלקת הילדים במרכז הרפואי הדסה הר הצופים. ילדי גן רימון מבית אל וילדי גן ערבה מגבעת זאב הכינו ציורי החלמה מהירה וברכת פורים שמח שהכינו בנוסף לממתקים באריזה ססגונית, צורפו למשלוחים. הגנות אמרו כי ילדי הגן התרגשו מאוד לשמח את הילדים החולים ואיחלו להם רפואה שלמה "מכל הלב". מתנדבים חמודים מהאזור חילקו את המשלוחים והציורים בין חדרי הילדים המאושפזים, בשירה וריקודים והביאו את שמחת פורים למחלקת הילדים של הדסה הר הצופים. **5**

ביער יתיר. ראש המועצה **יוחאי דמרי**: "זהו אירוע ראשון מסוגו באזור שמזמין את הקהל הרחב לחזות ביופי של חבל יתיר ובמפעל החקלאות המדהים של גדי"ש הר חברון. הנחנו אכן פינה לאירוע מיוחד שיהפוך למסורת רבת שנים".

מחפשים סיבות מאות מטיילים הגיעו לסיוור במסגרת מיזם "50 סיבות להכיר" שאותו יזמה המועצה האזורית מטה בנימין. במסגרת המיזם, שמתקיים מזה חודשיים, מגיעים בכל יום שיש מטיילים מכל רחבי הארץ לאזורים שונים בבנימין, ונהנים מההיסטוריה, אתרי טבע ומוקדי פריחה, סיפורים אנושיים מרגשים ואתרי תיירות חדשים שפורחים באזור. סיוור הרכיבים, המצוידים בדגלי "50 סיבות להכיר" מסיירים בבנימין עם מורי דרך תושבי בנימין. ראש המועצה **אבי רואה**: "התרגשתי לראות את המטיילים הרבים שהם ללא ספק הפסיפס האנושי של עם ישראל מצביע ברגליים ומגיע לחבל בנימין, נהנה ומתחבר לשורשים. לאור ההצלחה, אנו ממשיכים ביתר שאת ומזמינים את הציבור הרחב להצטרף לסיוורים במגוון שפות וליהנות מהחיבור לעבר המפואר שלנו, ליהנות מהווה קסום ולצפות לעבר עתיד מבטיח". **3**

עוד אבנך שר הפנים **אריה דרעי** ביקר בשבוע שעבר ביישוב עמיחי שבבנימין. בימים אלה מוקם היישוב והצבת הקרווילות בשטח היישוב כבר החלה. השר **דרעי**, שמשרדו סייע בהקמת היישוב, סייר יחד עם יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני**, ראש המועצה האזורית מטה בנימין **אבי רואה**, מנכ"ל מועצת יש"ע **שילה אדלר**, רב היישוב **עמונה הרב יאיר פונק**, נציג התושבים **אביחי בוארון**, עובדי המועצה האזורית מטה בנימין ומשפחות מפוני עמונה. יחד ביקרו באחד הבתים, אליהם יכנסו בקרוב מפוני היישוב עמונה. השר **דרעי** אמר: "מועצת בנימין עשו עבודת קודש, ועבדו בצורה בלתי תיאמן ומגיע להם כל הכבוד. התושבים הם הכי חשובים, הם עברו את הסבל ואת החודשים הארוכים של הציפייה. בעזרת ה' נעשה הכל כדי שזה יקרה בהקדם". יו"ר מועצת יש"ע **חננאל דורני**: "אנחנו דור של גאולה שחוזר להקים וליישב את ארץ ישראל, ההיתרמות של השר אריה דרעי למהלך היא חשובה, ולראות היישוב הולך ופורח מרחיבה את הלב". **1**

השקדיה פורחת בסוף השבוע שעבר התקיים אירוע חגיגת השקדיות בחבל יתיר. באירוע, נפתח מטע עצי השקד הסמוך ליקב יתיר לקהל הרחב והציבור הזמין להצטלם ולחגוג בין העצים הפורחים. מאות משתתפים מכל רחבי הארץ הגיעו ליהנות מהמראה המיוחד של פריחת עצי השקד והמטע הפורח במלוא תפארתו בגוונים ורודים ולבנים **2**. במהלך האירוע חולקו מגנטים, נערכו צילומי משפחות, חולקו זרי פרחים מעוצבים, נפרסו הפעלות לילדים ותוצרת מקומית הוצעה למכירה. את האירוע הפיקה "תיירות חבל יתיר" הממנפת את הר חברון לתיירים ומפיקה מידי שנה מספר פסטיבלים חקלאיים שבראשם פסטיבל הדובדבן

הפתרון לתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

סוכני ביטוח, מבטחים פרטיים, מנהלי מחלקת תביעות רכב בחברות ביטוח, וראשי מועצות, משרדנו מעניק ייצוג בתביעות נגד חברות הביטוח הפלסטינאיות

הצלחה רבה

לרבות גביית הכספים בפועל

לתיאום פגישה: עו"ד שמואל גיזלר **073-7051480**

GEIZLER

עורך: אלנת זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה - 052-nadav@myesha.org.il

5665052 **הפצה:** מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן

תמונות: מירי צחי, דוברות בנימין, ויטוב

הפקה: יש שחר **הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע** מועצת היישובים היהודיים ביהודה שומרון וחבל עזה

רמת הגולן 55, ירושלים 02-6516662 טלפון 02-6211999 פקס

www.myesha.org.il